

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

VIII. An S. Petrus Romæ vixerit vsque ad mortem Episcopus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

DICO AD I. Commendavit Ecclesiam omnibus Christus; sed non æquænam soli Petro dixit: *Pasce*, scilicet. Omnes primariè & eminenter cum iurisdictione, etiam maiores in doctrina, seu spiritu. Nam ab his non pendet per se iurisdictionis.

AD II. At multa solus ac primus per egit; cur illa præterit Calvinista? Nec sequitur, Electores hoc decreuerunt; ergo Imperator non habet Primatū. Ita, Apostoli Diaconos instituerunt: ergo Petrus non habuit Primatum? *Dem:* Missus Petrus est, non ex imperio cuiusquam; sed vel ex consensu, ut Pater misit Filiū, & hic Sp. Sanctum: Vel ex directioe & consilio; ut Consilarii subinde mittunt Regem. *Demum:* Sic multæ quæstiones deferuntur ad parlamētum; saluo Regis primatu.

AD III. Erravit Petrus, sed in Facto; quia simulabat Iudaismum cum scandalogentilium. At in Fide errare non potuit: Quia *Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.* Nec ideo Primatum non habuit, licet reprehensus sit iustè à Paulo: Ut Dauid à Iob arguebatur, non ideo non erat Rex, 2. *R. g. 19.* Possunt enim superiores corrigi à subditis; sub debito modo. Ita S. Patres, & *Col. 4. vers. 17.* Nam apud *D. Tho. 2. 2. q. 33. a. 4.* correctio duplex est, Iustitiæ; quæ est Prælatorum; & Caritatis; quæ & inferiorum est, adeoque omnium.

II. DE PONTIFICE ROMANO. QVÆSTIO VIII.

An S. Petrus Roma vixerit usque ad mortem Episcopi?

LUTHERANI, ut Velenus, Illyricus, Magdeburgense, pernegant.

CALVINVS, ob Scriptorum consensum non pugnat, Mortuum Romæ Pet. um: ut Episcopum ibidem egisse differtur. Vide *Genealogia part. 2. q. 1.*

SVASIONES ipsorum infra promittimus cum alternis resolutionibus.

AVTOR. Fuisse Papam, huc requiritur.

1. Fuisse Episcopum Romæ;
2. Neque satis hoc, sed nec mutati Episcopatum ibi susceptum.
3. Fuisse Romæ. 4. Aut ibidem obiisse, non requiritur. Omnia tamen quatuor ista de S. Petro verè affirmati, certa docet series historiarum, ordine subiecto.

PERIODVS APO- STOLATVS S. PETRI.

Anno Christi nati 31. Tiberij 15. *Discipulatus Petri*, 1. Vocatus ad Apostolatū nominatur Cephas. *Ioan. 1.* id est Hieronymo, in Gal. 2. *Saxum* seu *Petra*: aut Ogerto Mileu. *l. 2. contra Parmeni. Caput.* Baptizatusque à Christo, ait Euodius apud Niceph. *l. 2. c. 3.* cæteros baptizat Apostolos.

Anno Christi nati 33. Tiberij 17. *Discipulatus Petri* 2. Petro ob Confessionem Primatum promittit Christus. Lique supra.

Anno Christi nati 34. Tiberij 18. *Petri Papatus Ierosolymis* 1. Petro Resurgenti apparet soli Christus: *Ambr. in Luc. 24.* Qui tradit ei, confirmatque Primatum. *Matth. 18.* Claudum *Act. 9.* sanat, sit

fiturque Synedri. Dimissus, *Act. 5.*
vmbra sanat ægros.

Anno Christi nati 35. passu 1. Tiberij 19.
Petrus cum Ioanne ad confirmandos
Samaritanos conuersos pergit. *Act. 10.*

Anno Christi nati 39. passu 5. Caligulæ
1. Petri Papatus Antiochia. 1. Paulus fuga
elapsus venit Ierosolymam videre Petru.
Petrus pacificâ Iudæâ, Galilæâ, & Sama-
riâ, pertransibat vniuersos. *Chryl. hom.*
21. in Acta. In dispersione post necē Ste-
phani, venit ANTIOCHIAM, *Act. 11.*
Erigitque ibi Cathedram. *Hier. in Gal. 2.*
Itaque Ierosolymis annos exegit qui-
nos.

Anno Christi nati 40. passu 6. Caligulæ 2.
Petri Antiochia 2. Petrus latè peragrans
visitat Ecclesiâ, miraculis clarus. *Act. 9.*
Hier. epist. 77.

Anno Christi nati 41. passu 7. Caligulæ 3.
Petri Antiochia 3. Petrus Gentiles pri-
mus conuertit, *Act. 10.* id ei exprobran-
te Cerintho. *Epiph. her. 28.*

Anno Christi nati 44. passu 10. Claudii
2. Petri Antiochia 6. Petrus ab Agrippa
vinculatus, cæso Iacobo, *Act. 12.* ab An-
gelo eductus, varia loca perlustrans Epi-
scopos instituit: ac post Diuisionem A-
postolorum ROMAM abiit, *Bzouius §.*
11. *ex Hier. de Script. Eccles. stat. contra Si-*
monem Magum, §. 25. at Cathedram
erigit Pontificalem.

Anno Christi nati 45. passu 11. Claudii
3. Petri Roma 1. Petrus Primam ex Vrbe
scribit Epistolam, Euodio sibi Antiochię
subrogato. Sic *Ignatius epist. 12.* Scriben-
te Euangelium Marco, comite Petri,
ab hoc misso Alexandriam, ad fundan-
dam ibi Ecclesiam.

Anno Christi nati 51. passu 17. Claudii

9. Petri Roma 7. Petrus edicto Claudii
cum Christianis ac Iudæis Vrbe pulsus,
Ierosolymis Concilium de Legalibus
instituit. *Act. 8. Sueton. in Claudio c. 25.*
Exulat ergo ex Vrbe VII. annos.

Anno Christi nati 57. passu 23. Neronis 1.
Petri Roma 13. Nerone Iudæos Vrbi resti-
tuente, *Act. vlt.* Petrus quoque reuer-
tit eodem: Cuius Vicarium Linus age-
bat.

Anno Christi nati 59. passu 25. Neronis 3.
Petri Roma 15. Paulus Romam venit
causam suam eoram Nerone perorati
exacto biennio in libera custodia dimis-
sus peragrat Hispaniam: Inde

Anno Christi nati 68. passu 34. Neronis
12. Petri Roma 24. Petrus cum Paulo cõ-
uolat ROMAM, ad afflictam Ecclesiam
subleuandam. Simonem Magum præ-
cipitat; fit nexus cum Paulo. Teste *Ba-*
ronio è multis.

Anno Christi nati 69. passu 35. Neronis
13. Petri Roma 25. Coronam fert Marty-
rii cum Paulo. Succedit Linus Papa.

Itaque Petrus primū annos egit Ro-
mæ VII. dein exul, IV. demum alios
XIV. ibidem: Fuit igitur Pontifex Ro-
manus annos 24. menses 3. dies 11. Ita
Baronius. Et menses isti Chronogra-
phorum in annis quinque designan-
dis differentiam intulerunt. Hæc hi-
storia: Inde liquet controuersia.

I. Petrus Romæ primus prædicauit.
1. Quia 1. Pet. vlt. *Salutat vos Ecclesia in*
Babylone, id est, Romæ: Apoc. 17. quæ sedet
super septem colles. Ita Papias apud Euseb.
l. 2. c. 15. 2. Quia constat, *Act. vlt. &*
epist. ad Romanos, multos Romæ degisse
Christianos: at hos à S. Petro factos: te-
stib. S. Patribus, apud *Bell. l. 2. de Pont. c. 2.*

X 2. Quia

3. Quia S. Marcus, Petri socius, Romæ scripsit Euangelium, teste *Irenæo l. 2. c. 1. Hieron. de viris illust. &c.* 4. Quia Sim. Magum ibi prostravit: *Irenæus lib. 3. c. 3.* 5. Quia Luthero-calvinistæ Romam esse Babylonem proclamant: Inde Lutheri prodiit liber de Captiuitate Babylonica. Eaque sola de causa Magdeburgenses *Cent. 1. lib. 2. c. 4.* Apocalypsin non relierunt.

INSTAAT Velenus: & 1. Duas Babylonones fingit, Assyrianam, & Ægyptiam.

Sed non docet.

2. Illud Apoc. 18. *Cecidit, cecidit Babylonia. &c.*

AT, Patres intelligunt de Roma idolatrica; non de Christiana ibi Ecclesia.

3. Apocal. 18. *Exite de illa. &c.*

AT, Impiâ sc. nam de Ecclesia Rom. exisse nemo legitur:

Roma autem figuratè Babylon dicitur, teste *Tertull. l. 3. contra Marcio.* Quòd, sicut illa Nabuchi caput imperii, captiuum tenuit Israëlem; sic Roma Christianos in Neronis persecutiõe premebat Ideoque *cecidit* impia, surrexit pia: *Hier. lib. 2. in Iouin. Scriptam in fronte blasphemiam Christi Confessione delesti.*

4. Velenus mentitur, *Tranquillum & Terrullianum* dicere, statim post Christum passum Romæ cepisse Christianos: & *Barnabam* ibidem prædicasse primum.

AT, 1. Ante visionem de linteo, factam *Pero*, Gentibus nemo ausus fuit prædicare. 2. Et *Barnabas* à latere *Pauli* non abiit, *Act. 11. 12. 13. 14. 15.* vsque post Conc. *Ierosol.* scilic. anno 21. post Christum passum; post *Tiberii* mortem anno 13. Christi nati anno 55. Petri Romæ anno 11.

II. Petrus Romæ Sedem Episcopale habuit, nec aliò transtulit. 1. Docet id continua Successio: 2. Patrum ac Orbis consensus; atque etiam aduersariõrum fatentium, omnibus Christianis, ad vsq; tempora *Wicleffi*, sub annum 1400. fuisse id persuasissimum. 3. Quia negant Romæ Petrum sedisse Episcopum; Vbinam confederit, docere? nec fingere sat sciunt.

III. Ibidem verò vitam Martyrii finisse testantur iidem.

OBJECTIONES Veleni, *Caluini* Illyrici, futilitate ipsa futiliores ac mendaces, vide in *Bellarmin. c. 5. 6. 7.* Eius sint variæ circa varia sententiæ historice nulla tamen varietas in hoc est, quòd Romæ sit mortuus Episcopus Petrus,

QVÆSTIO IX.

An Petrus iure diuino habere perpetuum Successores debuit?

LUTHERVS *lib. de potest. Papa: Illyricus de primatu Papa: Schmalcaldici, Magdeburgenses* in singulis *Cent. c. 7.* CALVINVS *Instit. l. 4. c. 6. & 7.* cum *Hæresarcha Nilo* Episcop. *Thess.* pernegant, 1. Iure diuino Succedi Petro; 2. Aut Succedere Romanos Episcopos. Causæ patebunt.

AUTOR. I. Iure diuino debet ALIQUIVS Petro in Primatu Ecclesie totius succedere. Nam FINIS Pontificatus est, Pontificem esse propter Ecclesiam; non contra: Vnde *Aug. lib. de Pastoribus c. 1. Quòd Christiani sumus, propter nos est; quòd Præpositi sumus, propter vos est.* At magis nunc, quàm tunc sub Apostolis, Vno eget Pastore Ecclesia; cū nunc & plures, & deteriores sint Christiani. Non igitur cum morte Petri debuit Pon-